

UPPLÄNDSKA IDROTTSMINNEN

FOLKRÖRELSEARKIVET
FÖR UPPSALA LÄN

2001-05-08

Unr.

Ret.

Hänt sen sist...

Föreningens årsmöte ägde rum den 27 mars hos det alltid gästfria Folkrörelsearkivet. Som mötesordförande fungerade Birger Lindell. Undertecknad omvaldes som ordförande för ett år och som styrelseledamöter på två år omvaldes Hans-Magnus Gauffin, Hilding Gullström och Rolf Pålbrant.

Årsavgiften för år 2002 fastställdes till 120 kr för privatpersoner, 145 för familjer och 170 för organisationer. Höjningen är avsedd att täcka kostnaden för porto för årsskriften till alla medlemmar.

Vår medlem Lars Wass hade inlämnat ett förslag att på dagordningen för årsmötet ta upp en punkt "Riksidrottsmuseum och samordningsfrågan Idrottshistoriska föreningar m.m.". Styrelsen hade villfarit denna begäran och även inbjudit RS-ledamoten Annemarie Sandqvist för att informera om RF:s syn på saken.

Vi fick av henne veta att frågan om museets framtid fortfarande är öppen. Man har skjutit på frågan, som tydligen rör ekonomin, till RF-stämman i Gävle i slutet av maj. Något konkret förslag till lösning finns inte. Lars Wass berättade om museifrågan genom tiderna, varefter en livlig diskussion tog vid. Den slutade med att UIHF:s styrelse fick i uppdrag att tillskriva Riksidrottsstyrelsen i ärendet, vilket också skett. (se sid xx).

Styrelsens skrivelse till Riksidrottsstyrelsen avsändes den 16 april. Kontakt togs också med föreningar och museer på andra orter. Vi fick omgående starkt stöd från SVIF, som ställer sig bakom vår skrivelse i egen skrivelse till Riksidrottsstyrelsen. (se sid xx).

Från Birger Jönsson i Helsingborg får vi veta att även Skåne har stött på. Man planerar nu ett nätverk som en regionmodell omfattande en rad idrottsmuseer samt Skånes Idrottsförbund, Skånes Arkivförbund, SISU, Skånes Turistråd samt Region Skåne. Han skriver "Förbundstanken får vänta så länge."

Efter de formella årsmötesförhandlingarna bjöds vi på ett sakkunnigt och humoristiskt kåseri "Moderna femkampens historia och min egen" av olympiske silvermedaljören Torsten Lindqvist. Han visade också intressanta bilder från den komplicerade sporten som Sverige haft så stora framgångar i och berättade om hur han själv genom tillfälligheternas spel kom med i den.

Torsten tog olympiskt lagsilver 1952 och vann VM i lag 1951 och 1953. Det var roligt att också få höra om kamratskapet mellan tävlande från olika klubbar och över nations- och generationsgränser. Man träffas fortfarande och tävlar i veteransammanhang.

***

Nu går vi raskt mot sommaren och planerar just en studieresa till Åland. Initiativtagaren Göte Persson från Norrtälje presenterade på årsmötet ett intressant program som bör locka våra medlemmar och även deras vänner.

Utförlig inbjudan finns på sista sidan.

***

Ny adress:

Martin Karlsson, Stora Gatan 38, 193 30 Sigtuna

Nya medlemmar sedan sist är

Seppo Gerstrand, S:t Johannesgatan 12, 753 12 Uppsala
Stig Helling, Stig, S:t Göransgatan 32, 753 26 Uppsala
Anders Hemmingsson, S:t Johannesgatan 23 B, 753 12 Uppsala
Axel Hoffströmer, Västerleden 108, 745 62 Enköping
Torsten Lindqvist, Norrlandsgatan 51, 752 29 Uppsala
Hans-Olof Lisper, S:t Olofsgatan 50 B, 753 30 Uppsala
Hans Norman, Brodyrvägen 25, 757 57 Uppsala
Nils Pålbrant, Handarbetsvägen 39, 757 57 Uppsala
Claes Sundelin, Övre Slottsgatan 10, 752 10 Uppsala

De hälsas alla hjärtligt välkomna

Inga Löwdin

KOM MED I UIHF, UPPLANDS IDROTTSHISTORISKA FÖRENING!

Föreningen bildades 1986 och är öppen för alla.

Medlemsavgiften 2001 är 100 kr för enskild person, 125 kr för familj och 150 kr för organisationer.

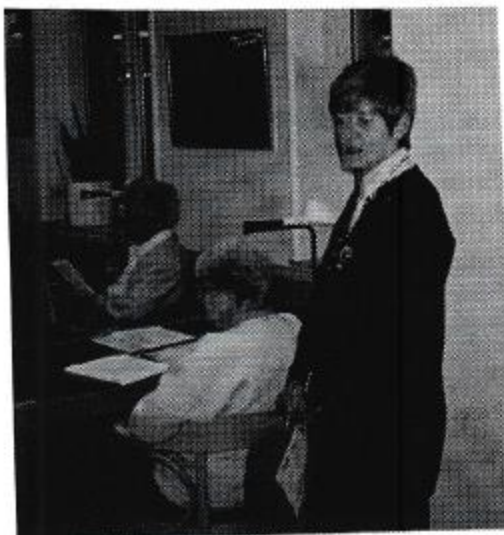
Avgiften sätts in på föreningens postgiro 81 82 34 - 7 och ger dig bl.a. Svenska Idrotts-historiska Föreningens (SVIF:s) årsbok, UIHF:s medlemsblad som utkommer med tre nummer per år samt möjlighet att delta i föreningens sammankomster, resor m.m.

SVIF:s årsbok kan hämtas hos Inga eller Hans-Magnus eller vid en föreningssammankomst. Den som vill ha boken hemsänd per post skall betala ytterligare 20:-.

125 enskilda personer + 11 föreningar och andra organisationer är medlemmar i UIHF.

Upplands Idrottshistoriska Förening samarbetar med Upplands Idrottsförbund, andra idrottshistoriska föreningar, andra föreningar samt med SISU och Folkrorelsearkivet.

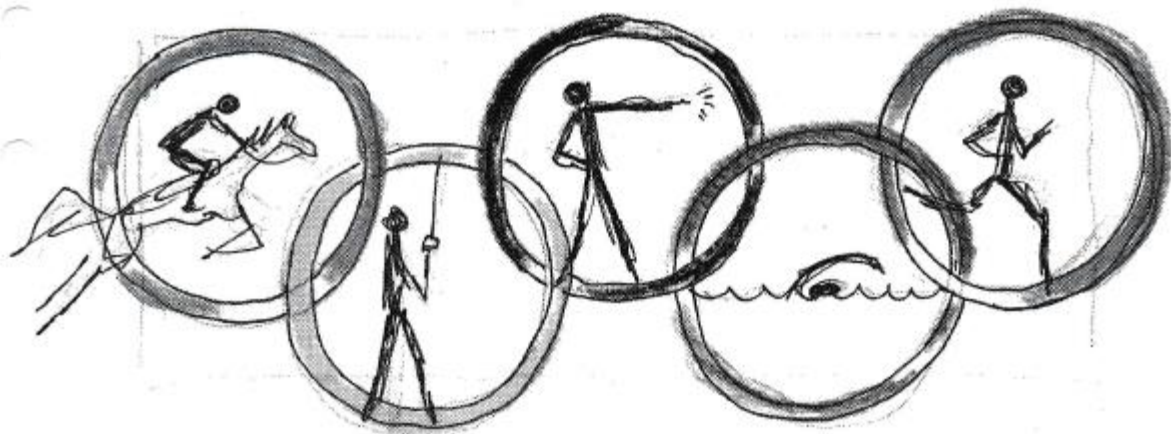
**Bilder från årsmötet och Torsten Lindqvists uppskattade föredrag
”Moderna femkampens historia och min egen”.**

*RS-ledamoten Annemarie Sandqvist medverkade
och redogjorde för läget beträffande Riksidrottsmuseet*

Inga och kvällens föredragshållare Torsten Lindqvist

Originalt till Billes femkampsreferat är i de olympiska färgerna...

Uppsala 2001-04-16

Till Riksidrottsstyrelsen inför Riksidrottsstämman i Gävle 2001

Upplands Idrottshistoriska Förenings årsmöte den 27 mars 2001 hade, med anledning av en motion till mötet, en ingående diskussion om Riksidrottsmuseets framtida öde. Föreningens styrelse fick årsmötets uppdrag att tillskriva Riksidrottsstyrelsen i ärendet. Här följer några synpunkter från det idrottshistoriska fältet.

Vi anser att ett land som Sverige, med en stark, levande idrott, också borde vårda sitt idrotts-historiska arv genom dokumentation av verksamheten. Ett sätt att åskådliggöra historiska skeenden och väcka intresse för gångna tider är museiverksamhet.

Sverige borde i likhet med många andra länder ha råd med ett Riksidrottsmuseum. Vi finner det mycket angeläget att Riksidrottsmuseet återupprättas och vädjar till Riksidrottsförbundet att ställa nödiga medel till förfogande för detta.

***

Det nu vilande Riksidrottsmuseet har, utöver sin rent museala verksamhet, under de senaste åren också haft en sammanhållande funktion för de lokala idrottshistoriska föreningarna och museerna i landet, vilket varit till stort gagn för den växande idrottshistoriska rörelsen.

Vid de idrottshistoriska konferenserna, som ägt rum vartannat år sedan 1985, har man efterlyst en rikstäckande organisation för övergripande frågor, helst inom Riksidrottsförbundets ram. Varken Riksidrottsstyrelsen eller Svenska Idrottshistoriska Föreningen har dock velat åtaga sig denna funktion. Problemet fick emellertid en acceptabel lösning i och med att Riksidrottsmuseet övertog funktionen. Vårt förslag är att ett återupprättat Riksidrottsmuseum fortsätter denna verksamhet.

Vi anser att det brådskar att finna en permanent lösning både på museifrågan och organisationen av de lokala föreningarna och museerna.

Det är också vår uppfattning att föreningar som sysslar med idrottens historia i likhet med de vanliga idrottsföreningarna bör inrymmas i idrottsrörelsen.

Väck Riksidrottsmuseet ur dess sömn och låt det bli en levande kraft inom den svenska idrottsrörelsen!

Upplands Idrottshistoriska Förening

Inga Löwdin, ordförande
Tegnérgatan 36 C
752 27 UPPSALA
018-537874

Jan Andersson, sekreterare
wallhofs@wineasy.se

Svenska idrottshistoriska föreningen
SVIF

Swedish Society for Sport History
Jan Lindroth

Stockholm 2001-04-19

Till Riksidrottsstyrelsen

Svenska idrottshistoriska föreningen har ventilerat frågan om det nu vilande Riksidrottsmuseet, både inom styrelsen och vid välbesökt årsmöte igår. I båda dessa sammanhang har enhälligt och entydigt beslutats att föreningen, för närvarande bestående av drygt 700 medlemmar, ställer sig bakom den skrivelse daterad 2001-04-16 som Upplands idrottshistoriska förening ingivit till Riksidrottsstyrelsen inför stämman i Gävle nästkommande månad.

För SVIF

Jan Lindroth
ordförande

Minnen på museum

Innan Riksidrottsmuseets personal lämnade "det sjunkande skeppet" hann man, tillsammans med Nordiska Museet, ordna den omfattande utställningen "Idrottshjältar". Självt besökte jag den först i april i år på en studieresa med idrottsvänner från Norduppland.

Där fanns mängder av föremål ur Riksidrottsmuseets ansenliga samlingar men även inlånat material av stort intresse. Utställningen är förlängd till 1.8, så passa på att se den vid ett stockholmsbesök i sommar.

På Nordiska Museet finns nu också en separat utställning över Nordiska Spelen 1901-1926, även den intressant. Det var här mina funderingar började. Jag mindes nämligen att min pappa, Assar Svennbeck, uppländsk skidlöpare på sin tid, någon gång berättat om en jobbig skidtävling i Östersund i hans unga år. Den tycks ha tillhört Nordiska Spelen. Jag tog alltså fram flera årgångar av "På skidor" och läste på. Se vad jag fann.

Nordiska Spelen, fastän oförtjänt nästan bortglömda, är faktiskt föregångare till vinterolympiaderna, som 20-talets nordiska skidledare helst inte ville ha. Men det är en annan historia. Initiativtagare till spelen var Centralföreningen för idrottens främjande. Spelen, som omfattade många vinteridrotter, skulle i princip arrangeras med 4-årsintervaller i Stockholm, vilket ibland var ogenomförbart på grund av snöfria vintrar. En sådan vinter var 1913, varför skidtävlingarna detta år flyttade till Östersund.

Tävlingssträckorna var 90, 60 och 30 km. Finnarna kom med 22 man, norrmännen med 11 och Sverige med 161 varav 6 upplänningar. Dessutom deltog två ryssar från Moskva. I damklassen 10 km startade endast 7 svenskor av 14 anmälda på grund av det urusla föret som rådde efter en regnig natt.

Huvudklassen var 30-km där 85 man startade. 60 km kördes av 26 man, varav 6 finnar och 2 norrmän. På 90 km startade 18 löpare. 30-km-spåret användes av alla klasserna. Segrare på 90 km blev Haldo Hansson från Östersund, 2. och 3. finnarna Taso och Brännkärr. Bäste norrman var 4-an Westerhaug.

Finnen Koskenkorva vann 60 km, följd av Lingvall, Sverige 2 och Bergendahl, Norge 3. 30 km dominerades av utlänningarna. Segrare blev Niska, Finland, 2. J. Kristoffersen, Norge och 3. P. Kristoffersen, Norge.

Här kommer de sex upplänningarna in i bilden: Från EAI startade V. Andersson som blev 56 och E. Sjöman som tyvärr bröt. Även W. Borg Stud. IF bröt liksom thoraren K. Pettersson.

En bra prestation gjorde A. Jansson, IF Thor på 25 plats. 18-åringen Assar Svensson (Svennbeck), IF Thor, kom 49 på tiden 2.57.24. (Segraren hade 2.22.35).

Inga Löwdin

Vi gratulerar!

OK Borgen 60 år

Historien om en liten klubb skapad genom spontanidrotten

OK Borgen bildades i januari 1941 under namnet Bokarby IK. Klubben kom till genom att några ungdomar i byarna och torpen runt Örbyhus slott – i brist på annan sysselsättning – under de snörika vintrarna i slutet på 1930 talet och i början på 40-talet anordnade skidtävlingar.

Skidintresset ledde fram till ett möte i början av januari 1941, där det beslutades att en idrottsklubb skulle bildas.

Enligt protokollet var följande personer närvarande: Arne Wennberg, Alvar Östervall, Tage Tapper, Edvin Sundström, Sigfrid Karlsson, Martin Eklund, Yngve Wennerholm och C. A. E. Wiberg.

I det första protokollet heter det vidare i § 5 ”Beslöt mötet att försöka starta en idrottsklubb vars ändamål och strävan skall vara att sammansluta traktens idrottsintresserade personer, gamla som unga, för att i första hand verka för skididrotten och för övrigt den idrott som lämpligen kan utövas.”

Klubbens förste ordförande blev C. A. E. Wiberg och de övriga i styrelsen var Martin Eklund, Sigfrid Karlsson, Sigurd Östervall och Helge Eriksson.

Den lokala tävling som blev upprinnelsen till klubbens bildande, upphöjdes efter inträdet i RF 1942 till granndistriktstävling och arrangerades årligen långt in på 60-talet under namnet Bokarbyloppet. Endast vid två tillfällen inställdes loppet på grund av snöbrist.

Efter hand tillkom nya grenar på programmet och medlemskap i specialförbunden för skidor, orientering, friidrott, handboll och bordtennis.

Damidrotten omhuldades särskilt, och namnet Maj Westerberg finns för alltid inbokat i uppländsk skidhistoria. Maj blev nämligen premiärvinnare i det första junior-DM för damer som anordnades i Uppland. Året var 1950.

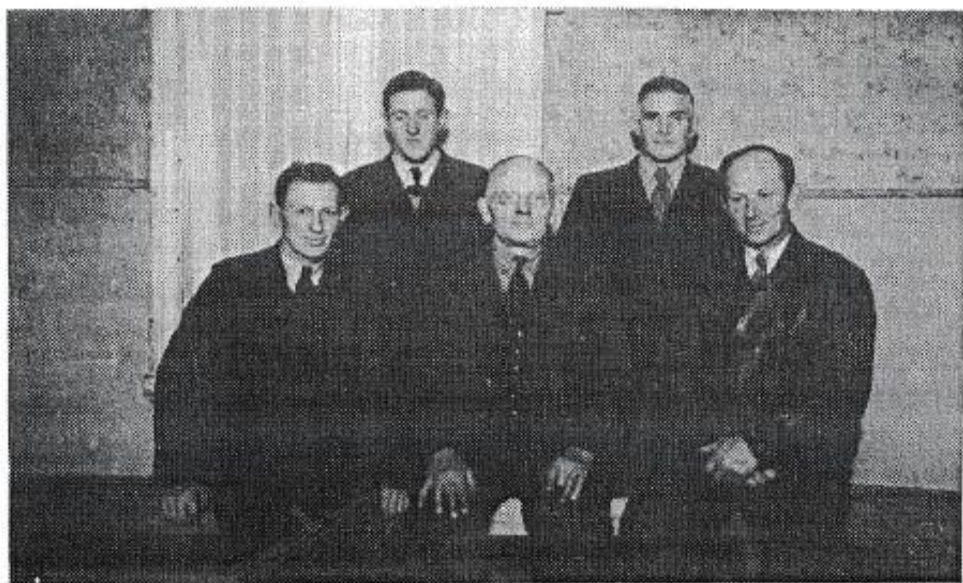
Ett damhandbollslag fanns en period på 1950 talet med deltagande i seriespel utomhus.

Ekonomi var, liksom för alla föreningar i allmänhet och för små klubbar i synnerhet, ett stort problem. Den unga klubben löste sitt problem med att varje år anordna en Hembygdsfest i en hage upplåten av greve von Rosen på Örbyhus slott. Festerna gick alltid ihop ekonomiskt och gav klubbkassan tillskott.

Under några år på 40-talet startades något för en idrottsförening så ovanligt som en teatergrupp. Kabaren ”Bara på skoj” spelades 1946 och gjorde enligt samtida tidningsuppgifter stor succé. Föreställningen gick för flera utsålda hus och gav klubbkassan ett gott tillskott.

Den lilla klubben har vid flera tillfällen råkat ut för kriser av olika slag. En första allvarlig kris kom 1945-1946 då röster höjdes för klubbens upplösning eller inriktning på annan ideell verksamhet. En sluten omröstning bland föreningens medlemmar gav dock majoritet för att föreningen skulle fortsätta.

Anledningen till svårigheterna beskrivs som ... ”en fortgående förändring i dagens svenska samhälle med förändrade levnadsbetingelser och därav följande ändrade attityder och intresseinriktningar”. En på pricken träffande analys, som kunde gälla vid flera kriser som uppstod i klubbens historia.

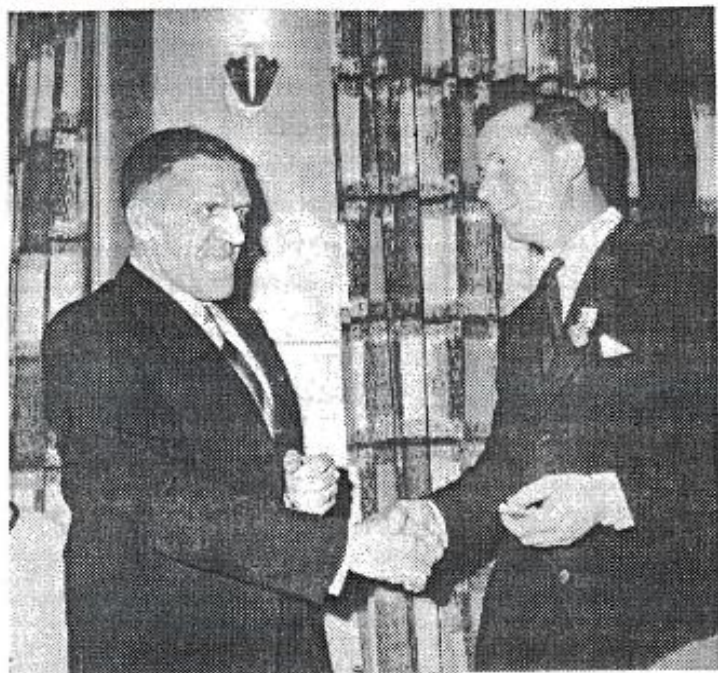
Den första styrelsen 1941

Bakre raden (fr. v.) Edvin Sundström och Sigfrid Karlsson. Främre raden Sigurd Östervall, C.A.E. Wiberg och Martin Eklund. Sundström suppleant för Helge Eriksson, inkallad i det militära.

Bokarby IK:s framgångsrika damlag i handboll 1951

Nedgångstrenden bröts något efter 25 års jubileet 1966. Ökad satsning på ungdomsarbete resulterade i att nya unga medlemmar tillfördes. Problem fanns dock fortfarande, främst var det ekonomin som var usel.

Arne Wennberg uppvaktas vid 25-årsjubileet av Vendels kommun och Nordupplandsalliansen via ombudet Evald Elmersjö

Som exempel kan dras fram historien om orienteringsskärmarna. Det var så att klubben skulle anordna Nordupplandsmästerskapet i orientering någon gång i slutet av 60-talet. Problemet var att det saknades skärmar och i kassan fanns inte pengar att köpa in nya för. Lösningen blev att i Örbyhus manufakturaffär inköpa några meter rött och vitt bomullstyg, som sedan ordförande Arnes sambo Sonja på sin symaskin tillverkade de felande skärmarna av. Skärmarna fungerade bra och användes sedan under flera tävlingar.

1971 är ett märkesår i klubbens historia, då ändrades namnet till OK Borgen.

Bygden där klubben bildats hade avfolkats, inga medlemmar var längre bosatta där. Medlemmarna fanns i tätorten Örbyhus och industrisamhället Tobo, som nu blev verksamhetsorten. För att ha lite anknytning kvar till trakterna runt Örbyhus slott (Vasaborgen) ansågs namnet OK Borgen mycket passande. Dessutom renodlades verksamheten att omfatta endast skidor och orientering.

Namnbytet gav klubben en ordentlig kick. Ekonomin förbättrades genom en rad åtgärder. 1966 fanns ca 20 medlemmar. 1976 gick medlemsantalet för första gången över 100. 1982 noterades rekordet 318 medlemmar, för närvarande är medlemsantalet 215.

Den första egenproducerade orienteringskartan kom 1977. Kartan invigdes direkt med Lång-DM i orientering. Sedan dess har flera nya kartor framställts och klubben har arrangerat flera stora tävlingar de senast 20-åren.

Man kan ej skriva om OK Borgen utan att dra fram namnet Arne Wennberg. Att beskriva Arnes arbete som idrottsledare skulle bli en egen artikel, varför jag här så kortfattat som möjligt beskriver en del av hans idrottsledargärning.

Arne fanns med i klubbledningen redan från starten som revisor. Året därpå tillträdde han som ordförande. Endast åren 1944-1946 fanns han ej med i styrelsen. Orsak militärtjänst.

1947-1990, i obruten följd, var Arne klubbens ordförande tills han tvingades avgå på grund av en svår sjukdom. Han utnämndes då till hedersordförande.

Klubben blev Arnes livsverk och utan hans idoga och kloka arbete torde klubben ej funnits idag.

Arne avled den 22 oktober 1991, 68 år gammal. Det har gått 10 år sedan dess, men Arnes minne lever kvar i klubben. Efter hans bortgång instiftades vandringspriset "Arne Wennbergs minne". Om priset tävlades det i damklassen i OK Borgens landsvägslöpp Borgen-löpet. När denna tävling lades ner, överfördes priset till damklassen i NAIF-79:s tävling "John Brobergs minne", där det fortfarande vandrar.

Ordförandeklubban i OK Borgen förs nu av Sten Johansson med hjälp av unga, duktiga och kreativa styrelseledamöter som för klubben framåt i Arne Wennbergs anda. Idag bedrivs skidsport, orientering samt på motionsnivå innebandy. Någon kris är det inte tal om nu, utan verksamheten rullar vidare mot nästa jubileum.

Birger Pettersson

Renovering av Finnjolle på annorlunda vis

Tänk vad slumpen och TV kan åstadkomma! På museet har vi en längre tid diskuterat om att vi borde införliva en Finnjolle i samlingarna. Finnjollen är den enda svenska båttyp som för närvarande används i olympiaderna. Vid stundande OS i Sydney heter den svenske representanten Fredrik Löf. Han är en världens "hetaste kappseglare" med bland annat tre VM-titlar i Finnjolle. Nu var det inte en modern plastfinnjolle för OS-segling med Mylarsegel och kolfibermast som vi ville ha till museet, utan snarare en gammal 50-tals båt med trämast, bomullsegel och träskrov.

I TV-serien Latitud i höstas handlade ett av programmen om Finnjollen och dess 50-åriga historia. Yvonne Ottosson i Dalarö såg programmet och tänkte på familjens, på 60-talet inköpta, gamla kravellbyggda Finnjolle. Museet ringdes upp och vi åkte och tittade på jollen. Den låg torrt och fint på en loge utanför Flen. Vid en första anblick insåg vi att det krävdes en genomgripande och kostsam renovering. Allt trä verkade vara i relativt gott skick men var överdraget både på in- och utsidan med glasfiberarmerad plast.

Vi lutade nog mot att en renovering av Finnjollen skulle bli för dyr och beslöt att avvakta en tid och leta efter andra jollar. Men Yvonne trodde att Rickard Sarby, Finnjollens

Foto: Mikael Brandt, SM

skapare, hade deltagit med denna jolle i FINN-olympiaden 1952 i Helsingfors.

Efterforskning startades. Via Internet kunde man läsa att Finnjolle S 38 var byggd 1951 i Uppsala. Enligt Rickard Sarbys brorson Bert var det Rickard själv som byggt jollen. Nu kom saken i ett annat läge, jollen var högtintressant och snabbt beslöt att museet skulle ta sig an den. Kontakt togs via undertecknad med Uppsala Kanotförening och Medborgarskolan i Uppsala, och en studiecirkel i Finnjollerenerovering startades. Finnjollen skänktes av familjen Ottosson till museet och fraktades till Uppsala. Nu är vi fem medlemmar i föreningen som träffas varannan

onsdagskväll och plockar isär Finnjollen.

Finnjolle S38 kan dock inte ha deltagit i olympiaden '52, arrangörerna tillhandahöll båtar för alla deltagare. Men den är byggd av Rickard Sarby själv, har en intressant dokumenterad historia och är väl värd att inom ett år eller två, blänkande fin, ställas ut i museet.

MIKAEL BRANDT

Artikeln klippt ur **SJÖHISTORISKA**

Informations- och programtidning för Sjöhistoriska museet 2/2000

Till minne av Gustav Högman

En av svensk gångsports stora profiler – Gustav Högman – har avlidit. Gustav var en stilgångare av stora mått i den svenska gångsporten. Konkurrenten hade han bl.a. av John Mikaelsson från Sundbyberg och Werner Hardmo från Kumla, för att nämna några av den svenska eliten. Den svenska gångsporten var stor från mitten av 1930-talet till slutet av 1940-talet. Det var inte ovanligt med hundratals deltagare på tävlingarna. Tyvärr kom andra världskriget och förstörde de svenska gångarnas möjligheter att få mäta sina krafter med gångare från andra länder.

Gustav var en stilgångare, det visade alla pressrosor han fick för sin stil och teknik på de tävlingar där han deltog. Någon av tränarna i fri idrott, som gångsporten då tillhörde, Kriegsman eller Holmér, uttalade sig

”att om Gustav kunde ta en centimeter längre steg, skulle han vara oslagbar”. Han erövrade 2 SM, 6 lag-SM, 8 DM och 14 lag-DM. Dessutom erövrade han 25 första, 34 andra och 16 tredjeplatser under de år han var aktiv inom Upsala Idrottsförening. När han slutade som aktiv, ställde han upp som ledare för ungdomsfotbollen i sin hemortsförening, Danmarks IF, där sonen Gert var en duktig bordtennisspelare.

Undertecknad blev bekant med Gustav under hans aktiva tid och när han slutade träffades vi inte så ofta, men när vi någon gång möttes, så stannade han upp och vi bytte några ord. En god kamrat som inte glömde sina vänner.

Tack Gustav för den tid inom idrotten vi fått som vänner. Vila i frid.

Hilding Gullström

FRÅN LÄKTARPLATS

I början av 1930-talet kryllade det av stjärncyklister i Uppsala. Speciellt i SK Fyrishof som var väl representerat av medaljörer från skilda mästerskap av olika dignitet.

Då och då under sommarhalvåret samlades några medaljtyngda herrar och andra aktiva tävlingscyklister inne på gården Bredgränd 11 i kvarteret Svava. Varför just på denna plats då, kan man undra? Jo, här drev föreningsordföranden Artur Gozzi sin automobilfirma med sekreteraren Erik Nyström som ende anställd. Så det var på sätt och vis upplagt att integrera det idrottsliga arbetet med tjänsten i företaget, om man ser det så. Detta arbete underlättades givetvis av att täta och nära kontakter kunde upprätthållas med cyklisterna.

De flesta av dessa kunde ställa upp på ”träffarna” tack vara att de var märkesåkare och således tillerkändes träningstider av sina företag, det vill säga Nymans och ”Joffes”. Ibland hände det väl att någon ”Lindbladare” från Stockholm sällade sig till gänget. Träningspassen avslutades alltid på Bredgränd 11, där cyklisterna blev kvar på sadlarna med ena foten i backen. Samtalen kunde börja!

Vad de handlade om är det naturligtvis i nuläget omöjligt att minnas, om man nu intresserade sig för detta.

Vi var två småpojkar i 10-årsåldern som inte var på plats för att lyssna, vi var där för att begäpa cykelsportens storheter. Nog för det att man förstod att det var viktiga saker på gång när ordföranden eller sekreteraren eller båda två var med ute. Och visst kunde man väl ta till sig av "det lättare godset" som kom från den aktiva skaran.

Den ene av pojkarna var Arne Gozzi, son till ordföranden. Han kände alla cyklisterna och kunde ibland "hoppa in i snacket". Den andre bara begäpade och beundrade.

Så till "mötesdeltagarna": Gösta Carlsson, bronsmedaljör från Amsterdam 1928 och svensk mästare på 10 mil, senare uppskattad speaker vid Slottsrundan. Motionscyklade ofta vid hög ålder, långt, flitigt och fort. Gösta Björklund, vinnare av Dagens Nyheters sexdagarlopp, fanns i svensktoppen några år, representerade Sverige vid VM i Italien 1932. Sven Thor, tre gånger svensk mästare på en mil, "svensktoppare" och VM-deltagare även han, en glad fyr, färdig att locka till skratt, alla smågrabbers idol, den stilfulle eleganten. Hjalmar "Hjalle" Pettersson som fanns med i landsvägsloppet på cykel i Amsterdam 1928, vann Västeråsloppet tre år i följd, därmed hemförande för alltid en mycket ståtlig pokal, en pjäs förvarad i ett vackert schatull; Folke Nilsson deltog i landsvägsloppet i Los Angeles 1932, en elegant cyklist, fanns med i svensktoppen. Deltog tillsammans med Sven Thor i bancykeltävlingar, inte utan framgångar. Sven Nilsson, långloppsåkare som bland annat deltog i Osloppet med dess fem etapper. Einar Aspman, som sällan nådde någon större framgång men som kunde berömma sig att vara en av de få som troligtvis aldrig brutit ett lopp han ställt upp i, befann sig mestadels i utkanten som tystlåten lyssnare. Ännu längre bort i utkanten kunde man då och då se en yngling som ännu inte kommit in i gänget. Dels var han bara C-klassare än, en av landets främsta för den delen, dels fanns han dold i en cykelverkstad, inrymd i en gårdshusets källarlokal. Men nog skulle han önskat vara med! Tage Ståhlfors var namnet.

Men med i gänget fanns som sagt de två smågrabbar. Den ene av dem, Arne Gozzi, blev i vuxen ålder i alla fall svensk lagmästare tillsammans med bröderna Halle och Bengt Janernar. Den andre blev aldrig tävlingscyklist, och skulle han försökt, skulle han med största sannolikhet gruvligen ha misslyckats!

Arne P.

Sportklubben Fyrishof - något om dess tillkomsthistoria

Min "följetong" i Uppländska idrottsminnen om uppsaliensisk cykelsport handlar denna gång om det dramatiska skeende som ledde fram till bildandet av landets första specialklubb för cyklister. Först några bakgrundsfakta. Eftersom det var Idrottsföreningen Thors cykelsektion som bildade SK Fyrishof, kan det vara skäl att erinra om att Thor under mellankrigstiden var en av landets mest framgångsrika idrottsföreningar. Föreningen hade flera starka ledare som Sixtus Janson (som 13-åring en av föreningens stiftare 1897 och dess ordförande 1908-1922) och Axel "Gubben" Lennquist (olika styrelseuppdrag från 1913 och ända in på 40-talet!) och hade under 20-talet flera duktiga idrottsmän i fri idrott, skidor, orientering och inte minst cykelsport.

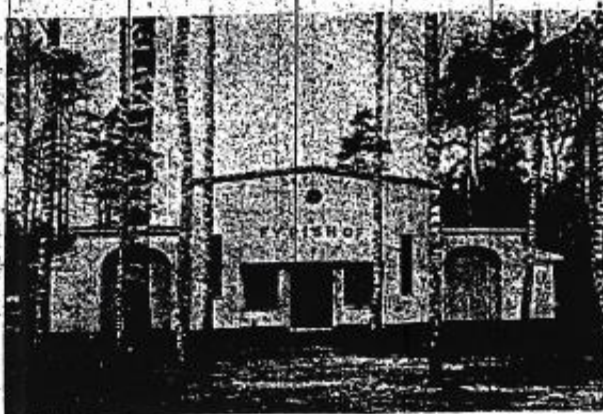
Det var Thors cyklister som var de mest segerrika och uppmärksammade. Här kan bara nämnas Ragnar "Ragge" Malms dominans i början av 20-talet med 3 SM i rad 1920-22 på 10-milasträckan och 3 segrar i rad på Mälaren runt 1921-23, seger i 6-dagarsloppet 1925 samt totalsegern i Hermesloppet. Att återväxten var god bevisas av Holmfrid "Storviks" Erikssons seger i Hermesloppet 1925, Nils Velins seger i Mälaren runt 1926 (vid 19 års ålder), Bernt Britz vinst i B-klassen i 6-dagarsloppet 1927 samt Gösta Carlssons SM-guld på 10 mil både 1926 och 1927.

Ledare för Thors cykelsektion var från 1925 Arthur Gozzi. Om hans sociala status vet jag föga, men enligt Inga Löwdin och andra informatorer lär han ha haft en liten kol- och vedhandel i Uppsala på 20-talet. Hans gärning inom idrotten och föreningslivet är dock lättare att dokumentera. Från att ha varit en lovande långdistansare, han vann Upplands DM både på 5000 och 10000 meter, övergick han alltmer till funktionärs- och ledarskap. Han var från början medlem i Sirius men kom hösten 1918 till IF Thor. Av en för mig okänd anledning gick han ur föreningen 1923 för att återvända 1925. Redan detta första år visade han prov på utmärkta ledaregenskaper och var den som med sin sekondering från en motorcykel starkt bidrog till Malms seger i DN:s 6-dagarslopp.

Gozzis starka sida var utan tvekan tävlingsledarens och organisatörens. Under åren 1925-1927 var han tävlingsansvarig för långdistansloppen Uppland runt, Norrtäljeloppet och framförallt det 80 mil långa Osoloppet (1927) och den som tiggde ihop priser till dessa tävlingar. Genom inval i Velocipedförbundets styrelse 1926, och 1927 utsedd till förbundets kassör samt dess representant vid Nordiska cykelförbundets kongress samma år, hade Gozzi på kort tid fått en mycket stark position inom svensk cykelsport.

Thors cyklisters nya klubbhus.

Fyrishof inviges i kväll.

Cykelsport på elitnivå har alltid varit mycket kostnadskrävande och även om de bästa åkarna redan på 20-talet var s.k. firmacyklister med förmåner som fricyklar, prispengar m.m., var det klubbarna som bekostade resor och startavgifter. De flesta idrottsföreningar hade stora ekonomiska problem, särskilt under krisåren i början av 20-talet. Av protokollen att döma utgjorde IF Thor härvidlag inget undantag. Desto mer anmärkningsvärt är att föreningen bekostade ett klubbhus för sina cyklister. Invigningen skedde den 8 oktober 1927 och samma dag innehöll UNT ett långt reportage om byggnaden, rubricerat "Thors cyklisters nya klubbhus. Fyrishof inviges i kväll." Av artikeln (under en bild av det nya

klubbhusets exteriör) framgår att Arthur Gozzi, cykelsektionens ordförande, länge haft planer på en egen lokal för den växande medlemskadern. Valet hade fallit på Palladium (en gammal biograf, där även danskvällar förekommit, belägen c:a 200 m NO om nuvarande Shellmacken vid Grindstugan. Min anm.)

Lokalen innebar enligt Gozzi inte bara en samlingspunkt för föreningens cyklister som då ansågs vara landets bästa, utan innebar också en möjlig inkomstkälla för föreningen som beslutat att driva en daglig konditoriservering och arrangera dansaftnar tre gånger i veckan. Tidningens medarbetare hade fått följa Gozzi på en rundvandring i byggnaden. Av beskrivningen att döma kan man konstatera att "Fyrishof" måste ha utgjort en för sin tid unik tillgång för en idrottsklubb. Förutom en stor sal med estrad fanns där utrymmen för massage och duschrum och toaletter med både varmt och kallt vatten. En trappa upp var en expedition och klubblokalen belägna samt rum för kafépersonalen. På artikelförfattarens förfrågan uppgav Gozzi att föreningen lagt ned 45.000 kr i kostnader. "Men så är allt av bästa beskaffenhet" var hans kommentar.

Fyrishof

i dag öppet 8 f. m.—10 e. m.
7—10 e. m.

Musik

av Gösta Rudes populära kapell.
Fullständig konditoriservering.

Vördsamt

222731

I. F. Thors cykelsektion.

Nästa gång Gozzi och cykelsektionen figurerade i spalterna var det med en nyhet som kom att väcka stort uppseende i idrottskretsar. Den 7 december kunde nämligen Idrottsbladet meddela i sin cykelspalt att "Thors cyklister bilda egen klubb." Föregående kväll hade Thors cykelsektion på ett sammanträde i sitt "ägandes klubbhus Fyrishof" beslutat ombilda sektionen till en egen förening med namnet Sportklubben Fyrishof. Samtidigt utsågs en ny styrelse med Arthur Gozzi som ordförande.

Idrottsbladet betecknar beslutet som en fullständig överraskning... "ty inte minsta rykte" hade sipprat ut och inte

ens Thors styrelse hade en aning om vad som pågick. I artikeln är också återgivet ett telefonsamtal med Arthur Gozzi, som förklarade att det var för att "få vara ifred, slippa alla ingripanden och ev. missnöjen med vad vi företaga oss" som orsakat utbrytningen. Han antydde också att några inom klubben var avundsjuka på cyklisternas framgångar men var övertygad om att den goda klubbandan inom cykelsektionen även i fortsättningen skulle råda.

Den nya cykelklubben räknade 44 medlemmar varav fem passiva, men enligt Gozzi borde inte föreningen växa större än till ett 60-tal medlemmar. En ny tävlingsform passade han också på att lansera, nämligen en tävling som skulle köras i två varv och som skulle heta "Fyrishofsloppet." Avslutningsvis konstaterade den nya klubbordföranden att "ekonomiskt har vi det skapligt förspant, ett bra och vinstgivande företag i vårt klubbhus Fyrishof".

IDROTT

**Thors cyklister ha separerat.
Bilda Sportklubben Fyrishof.**

Konstituerande sammanträde hölls i går. Norrtäljeloppet slopat.
"Fyrishofsloppet" uppstår.

I den osignerade artikelns slutkommentar påstås orsaken till utbrytningen vara att Gozzi vid Thors 30-årsjubileum inte erhöll den guldmedalj som var föreningens högsta hederstecken. Samtliga cyklister hade förväntat sig att denna utmärkelse skulle tillfalla Gozzi och stämningen bland cykelåkarna skulle enligt skribenten ha blivit åtskilligt irriterad "och man och man emellan har det en tid resonerats om en utbrytning."

Dagen därpå återgav Dagens Nyheter en intervju med Thors ordförande, advokat Göran Hultin. Denne beklagade visserligen "livligt cykelsektionens utbrytning", men försäkrade att thorarna tog det hela med jämnmod. Han ville emellertid med skärpa framhålla att ingen i Thor uttalat något missnöje med cyklisterna och deras verksamhet. De liksom deras ledare, Gozzi, hade alltid hört till de populäraste och enligt Hultin hade alla inom Thor hjälpt Gozzi, så att tävlingsarrangemangen skulle bli så bra som möjligt. Hultins uttalade förhoppning att den nya klubben skulle nå samma framgång som Thors cykelsektion hade haft, vittnar onekligen om en generös inställning från Thorledarens sida.

I Upsala Nya tidning uppmärksammades beslutet samma dag i en tvåspaltig notis "Som en blyxt från klar himmel" hade beskedet kommit till tidningen föregående dag. Även UNT hade varit i kontakt med Gozzi för att få en förklaring. Han upprepade i stort sett anklagelserna mot huvudföreningen som redovisats ovan. Tillägget att "Situationen hade noga övervägts" och att några underhandlingar inte hade förts, tyder onekligen på att planerna på en utbrytning från huvudföreningen funnits en tid och att man handlat helt på eget bevåg.

Vidare framgår att så gott som hela cykelsektionen skulle ingå i den nya klubben. Med 11 A-klassare, 8 "goda B-klassare och ett tjugotal i C-klassen" (de flesta unga juniorer) lovade Gozzi att "SK Fyrishof snart bör vara känd land och rike kring." I artikeln presenteras också den nya styrelsen med Gozzi som ordförande, Holmfrid "Storviks" Eriksson, vice ordförande. Sekreterare var Erik Nyström, skattmästare Holger Andersson, Anders Eriksson klubbmästare, medan Bertil Nilsson och Nils Velin utsågs till suppleanter. UNT:s kommentar var att den nya styrelsen "värkar väl ung" men att det brinnande intresset och cyklisternas goda kamratanda borgade för en god framtid och slutade med en lyckönskan till ett framgångsrikt arbete inom cykelsporten.

Den 8 december höll IF Thor ett extra styrelsemöte med "cykelsektionens utbrytning" som enda punkt på dagordningen. Av protokollet framgår att styrelseledamöterna förklarade sig vara helt ovetande om cykelsektionens planer att bilda en egen specialklubb. Enligt Einar Albinsson, som inledde diskussionen, hade Gozzi till honom angett som orsak till brytningen "det förtal cykelsektionens medlemmar varit utsatta för", i synnerhet från styrelseledamöterna Axel Lennquist, Henning Nilsson, Bertil Bergman och Verner Meurling och att de skulle ha antytt att Gozzi gjort personlig vinst på det nya klubb huset. Detta förnekades av Nilsson, medan Bergman sade att han och många andra "uttryckt förundran över att Gozzi utan personlig fördel kunde offra så mycket tid och intresse enbart av hängivenhet för sporten."

Ordföranden, Gösta Hultin, ansåg för sin del att Bergman och Nilsson dragit "fullt logiska slutsatser" vilka var desto mer befogade som Gozzi trots påstötningar "på det bestämdaste" vägrat förete en granskning av cykelsektionens räkenskaper. Föreningens sekreterare, Arne Björnberg, sade sig vara övertygad att Gozzi, ända sedan cykelsektionen för två år sedan fått tillstånd att sköta sin ekonomi på egen hand, umgåtts med planer på att lämna Thor och endast sökt ett lämpligt tillfälle.

Även Lennquist tillbakavisade Gozzis anklagelser och försäkrade att han inte fällt något "oförskämt yttrande", medan Göran Lindhe förklarade sig vara övertygad om att det var den uteblivna belöningen vid 30-årsfesten som var den egentliga orsaken till Gozzis handlande. Lindhe undrade också vart cykelsektionens tillgångar, kontanter och vandringspris skulle ta vägen. Han lugnades på den punkten av Hultin, som lovade att ordna detta och avslutade mötet med en maning till de

övriga att ej förlora modet och att visa "sportsmannamässigt uppträdande" gentemot den nya klubben.

Brytningen mellan huvudföreningen och den nybildade klubben verkar nu ha varit definitiv och i fortsättningen framfördes Gozzis och Thorledningens åsikter bara via cykelspalten i Idrottsbladet. Den 9 december tog Idrottsbladet ånyo upp "Thor-Fyrishofs-schismen". Signaturen Sven (troligen Sven Strömberg) inleder den tvåspaltiga artikeln med konstaterandet att "utbrytningen" var "veckans sensation" i Uppsala och väckt "det största uppseende" även i Stockholm, där man i cyklistleden "lidelsefullt" diskuterat det skedda. Enligt artikelförfattaren var den allmänna meningen att utbrytningen hade "djupare orsaker" än Gozzis uteblivna guldplakett, något som bestyrkts av Gozzi själv vid ett samtal föregående dag med en representant för Idrottsbladet.

De två Thorledare tidningen kontaktat var Sixtus Janson och Göran Hultin. Underrubriken "Gozzi icke värdig, säger Sicke" kan sägas väl illustrera Jansons inställning till Gozzis insatser. Det var Janson, som fått i uppdrag att utse en kandidat till den omtalade guldplaketten och hans åsikt var att Lindhe var den mest välmeriterade bland flera tänkbara kandidater. När det gällde Gozzi förnekade inte Jansson att denne nedlagt ett förtjänstfullt arbete, men han hade endast verkat som ledare i två år. Janson ansåg också att det var Swahn (bl.a. Ragge Malms massör. Min anm.) som lagt grunden till Thorcyklisternas framgångar och Gozzi hade därför bara "att sätta sig vid dukat bord." Det fanns också, menade Janson, belägg för att Gozzi hade satt cykelsektionens intressen framför huvudföreningens. Som bevis för att utbrytningen var planerad i förväg, anförde Janson det faktum att klubbhuset fått namnet Fyrishof och inte Valhalla som hade legat närmare tillhands. Trots allt ville "Sicke" inte bortse från guldplakettfrågans betydelse och avgav följande föga smickrande karaktäristik av cykelledaren: "Gozzi är en oerhört äregirig person och han tål inte att se sig förbigången."

En mer positiv inställning kan utläsas i telefonintervjun med Gösta Hultin, Thors ordförande. Han kunde först rapportera att Thors styrelse varit enig i beslutet att låta cyklisterna lämna föreningen, men att några utträdesansökningar dittills inte inkommit. Han beklagade det skedda, men avsåg att söka lojalt samarbeta med klubben. På frågan om föreningen skulle fortsätta med cykelsport blev svaret att det tills vidare inte skulle ske. En annan fråga gällde hur Ragge Malm ställde sig till utbrytningen. Enligt vad Hultin hört skulle varken Malm eller "Storviks" lämna Thor, även om de skulle komma att tävla för Fyrishof.

Hultin tillbakavisade också beskyllningen att cyklisterna skulle vara impopulära hos övriga medlemmar. Även om en och annan inte gillat verksamheten, hade cyklisterna som personer och idrottsmän varit uppskattade, möjligen med undantag av ett par av de yngre. Till sist beklagade Hultin att Gozzi inte meddelat honom om utbrytningen i förväg, något som Hultin i egenskap av ordförande borde ha fått reda på. Men han underströk samtidigt att samarbetet med Gozzi varit det bästa och var uppriktigt ledsen för att det nu avbrutits. När det gällde de ekonomiska konsekvenserna av cykelsektionens avhopp, försäkrade Hultin att det inte innebar något större avbräck, eftersom cyklisterna haft egen ekonomi i två år. "Thor kommer inte att släppa taget" löd till sist hans optimistiska avskedsord.

Några dagar senare var det Arthur Gozzis tur med ett genmäle i Idrottsbladets Cykelspalt (14/12). Rubriken "Thors cykelbord var icke dukat" angav tonen i Gozzis argumentering. Han förklarade sig vara tvungen att protestera mot Sixtus Jansons uttalande att han inte skulle vara "värdig" eller inte visat intresse för föreningen Thor. Han räknade sedan upp sina insatser inom föreningen och hävdade att när han tillträdde som cykelsektionens ordförande det bara fanns 2 A-klassare, en B-klassare och en junior. Och det fanns varken pengar eller någon junioravdelning. Två år senare hade sektionen under hans ledning vuxit till 13 A-klassare, ett tiotal B-klassare och c:a tjugo "goda" juniorer. Dessutom hade han under året som kassör dragit in 15.000 kr till föreningen. Även skidsektionen hade han ryckt upp, något som Einar Svennbeck och andra kunde vittna om.

Gozzi bedyrade till sist att namngivningen av klubbhuset inte hade att göra med utbrytningen – ”Valhalla” hade han aldrig hört talas om - utan detta berodde på ”omständigheter” under den senaste tiden.

Det sista inlägget i debatten om Thorcyklisternas separation publicerades den 9 december i Idrottsbladet. Det var Göran Hultin som såg sig tvingad att bemöta Gozzis uttalanden. Den en spalt långa ”försvarsinlagan” kan sammanfattas som följer: 1) Ingen styrelseledamot ville frångå Gozzi det oegennyttiga och fruktbärande arbetet inom föreningen; 2) Ingen i styrelsen missunnade honom den framgång han nått inom cykelsporten de senaste två åren; 3) Beträffande Gozzis påståenden om det usla läget inom cykelsektionen 1925 påpekade Hultin att enligt verksamhetsberättelsen från det året hade det hållits 10 tävlingar inom sektionen, 27 Thorcyklisterna hade erövrat pris vid 46 landsvägslopp och 13 vid bancykeltävlingar. Redan 1925 hade Dagens Nyheter utsett IF Thor till landets bästa cykelklubb och även åren dessförinnan hade Thorcyklisterna hållit sig väl framme. Revisionsberättelsen för 1925 visade att hela omslutningen uppgick till 12.472:38 kr. Vad Gozzi dragit in bl.a. genom fester var inte 15.000 utan 4.282:28 kr. Även när det gällde skidsektionen hade den varit mycket livaktig före Gozzis tid, med många aktiva som nått framskjutna placeringar i propaganda- och distriktstävlingar. Exempelvis var antalet tävlande år 1924 c:a 100 med Einar Svennbeck som ordförande och föreningen erövrade då samtliga distriktsmästerskap, både individuellt och i lag. Med dessa och flera andra exempel hade Hultin velat visa på ”faktiska förhållanden för att göra dem rättvisa som jämsides med Gozzi och även under andra tider arbetat inom föreningen och arbetat med framgång.” Därmed var diskussionen avslutad från Hultins och huvudstyrelsens sida.

Det är betecknande för den uppståndelse som Thorcyklisternas separation väckte, att det flera år senare beskrevs som ”en bomb” och ”som en av de sensationellaste palatsrevolutioner som förekommit inom den svenska idrottsrörelsen.” (IB 13/1 1931)

Som så ofta är fallet kan man av ett arkiv- och pressmaterial inte erhålla en fullständig bild av en så konfliktladdad händelse som det här är fråga om. Och någon kompletterande muntlig information är det inte möjligt att få, eftersom alla som var inblandade i schismen nu är bortgångna.

Några av de frågor som man onekligen skulle vilja ha svar på är t.ex.: Var det verkligen möjligt att Thorledningen var ovetande om Gozzis planer på en separation? Hur kunde den nybildade föreningen helt sonika överta klubbhuset som kostat IF Thor så stora pengar? Och hade Gozzi någon personlig vinning av verksamheten vid ”Fyrishof”?

Kvar står det faktum att SK Fyrishof under fem års tid 1928-32 så gott som helt dominerade svensk cykelsport. Klubben erövrade då bl.a. 10 SM-tecken av 11 möjliga, vidare ett OS-brons och ett nordiskt mästerskap (båda av Gösta Carlsson) samt dubbelsegern i 6-dagarsloppet 1930. Jag hoppas att till en annan gång närmare kunna beskriva denna period, som inte bara var en serie oavbrutna framgångar, utan också innehöll motgångar som t.ex. branden i juni 1931 som förstörde klubbhuset och en andra ”palatsrevolution” som medförde Arthur Gozzis avgång samma år.

Rolf Pålbrant

*****

Tyrckfelsnisse aktiv i cykelartikeln i förra numret.

Det ska givetvis stå ”Svenska Hjulförbundet (SHF) och på annat ställe saknas ett ”m” i ”framme”.

Hoppas felen inte ställt till alltför stora problem!

Jan

*****

Östergötlands Idrotthistoriska Sällskap har skickat oss ett ex av sitt medlemsblad. Sällskapets emblem ser ut så här

IF Thors märke

vilket ger mig en anledning att meddela några rader om den avbildade diskuskastaren, Myrons Discobolos, som också ingår i IF Thors märke, och lite om diskuskastningens tidiga historia.

*Kopia i marmor från antiken
Finns i Museo delle Terme, Rom*

Diskuskastaren

Förebilden till den diskuskastare som ingår i flera idrottsföreningars klubbmärken är den berömda statyn **Discobolos** från år 450 f.Kr. av den grekiske skulptören Myron. Originalen av brons är försvunnet, men en huvudlös replik påträffades 1906 i Castel Porziano och förvaras i Museo delle Terme i Rom.

En rekonstruktion i brons har gjorts med hjälp av denna huvudlösa, enarmade, diskus- och fotlösa replik; huvudet kommer från ett exemplar i Palazzo Lancelotti, fötterna från en kopia i British Museum och högra armen med diskus från ett fragment som påträffats i Michelangelos hus i Florens!

Diskuskastning

Statyn **Discobolos** var den viktigaste förebilden när grenen diskus återupplivades vid de grekiska nationella spelen 1870. Under antiken ingick diskus tillsammans med (sprinter)löpning, längdhopp, spjut och brottning i femkampen, pentathlon.

Så blev också fallet i Norden under 1880- talet med början i Finland. I Sverige blev den antika femkampen populär på 1890-talet men till det första svenska mästerskapet i allmän idrott 1986 blev diskus en fristående bästahandsgren. I övriga kastgrenar kastade man med både höger och vänster hand och lade samman resultaten.

Från 1900 till 1924 var också diskus en sammanlagd höger- och vänsterhandsgren. 1924 och 1925 korades två svenska mästare, en sammanlagt och en bästa hand, från 1926 bara en, bästa hand.

Allan Eriksson, IF Elfsborg vann sammanlagt 1924 och 1925 med 79,98 resp. 81,68 m. Bästahandssegrare dessa år blev Bertil Luning, IK Göta med 42,92 resp. 41,95 m.

Bertil Fastén, IF Thor, kastade 42,10 och vann SM 1927. 1928 och 1930 vann Anton Karlsson (senare Vittinger), IF Thor, med 43,66 resp. 45,16, de dittills bästa segrarresultaten.

Sockeln

Eftersom man när grenen återupplivades inte visste hur ett diskuskast skulle gå till, utan bara hade **Discobolos** och andra statyer och antika konstverk att studera, så konstruerades en "antik stil" där kastaren – som **Discobolos** – står på en sockel eller upphöjning. Kasten utfördes i början med hjälp av endast arm och axel (och ben). Vid de första Olympiska Spelen i Aten 1896 var diskusringen fyrkantig och man kastade antingen stillastående eller med en rak, kort ansats. Stilen var fri. Vid Parisolympiaden år 1900 var ringen rund och utkastet gjordes i allmänhet efter 1-1½ sväng. Också härefter har tekniken utvecklats, med båda fötterna i luften vid utkastet, båda i marken och med olika rotationer. Också redskapet, diskusen, har förändrats genom tiderna och även de cementerade kastringarna har medverkat till annan teknik.

Jan Andersson

Innehåll i detta nummer av Uppländska Idrottsminnen

1. Hänt sen sist (Inga Löwdin)
3. Årsmötesillustrationer
4. UIHF:s skrivelse till Riksidrottsstyrelsen angående Riksidrottsmuseet
- 5 SVIF:s skrivelse till Riksidrottsstyrelsen
- 5 Minnen på museum (Inga Löwdin)
- 6 OK Borgen 60 år (Birger Pettersson)
- 9 Renovering av finnjonle på annorlunda vis (Mikael Brandt, saxat ur SJÖHISTORISKA 2/2000, om Rickard Sarby)
- 10 Till minne av Gustav Högman (Hilding Gullström)
- 10 Från läktarplats (Arne P)
- 12 Sportklubben Fyrishof – något om dess tillkomsthistoria (Rolf Pålbrant)
- 17 Diskushistoria (Jan Andersson)
- 18 Innehållsförteckning
- 19 UIHF:s styrelse m.m.
- 20 Inbjudan till UIHF:s Ålandsresa den 27 maj

UIHF:s styrelse m.m. 2001

OBS! Styrelsen har ännu inte konstituerat sig, varför bara ordförande, revisorer och valberedning är klara för 2001. Fjolårets uppdragsfördelning återges dock som "vägledning".

Ordförande	Inga Löwdin, Tegnérgatan 36 C, 752 27 Uppsala 018-537874
Vice ordförande	Nils Wahlberg, Kamomillgatan 7, 754 47 Uppsala 018-258932 e-post nils.wahlberg@ebox.tninet.se
Sekreterare	Jan Andersson, Wallhof, 740 22 Bälinge 018-358167 e-post wallhofs@wineasy.se
Kassör	Hilding Gullström, Johannesbäcksgatan 36 A, 754 33 Uppsala 018-255104
Klubbmästare/ arkivarie	Hans-Magnus Gauffin, Tiundagatan 53, 752 31 Uppsala 018-543662
Övriga ledamöter	Elsie Ekedahl, Gärdesgatan 2, 193 32 Sigtuna 08-59250583 Rolf Pålbrant, Hösträngsvägen 13, 756 47 Uppsala 018-302573
Adjungerad Norduppland	Birger Lindell, Yvre, Pl 9087, 815 00 Tierp 0293-50038
Adjungerad Roslagen	Göte Persson, Vigelsjövägen 23 B, 761 51 Norrtälje 0176-12140
Adjungerad Västuppland	Rune Jansson, By, 740 47 Harbo 0292-31087
Revisor	Lars-Erik Larsson, Ulvåsa, 740 10 Almunge 0174-260 38
Revisorsersättare	Sune Johansson, Svampvägen 3A, 756 45 Uppsala 018-301337
Valberedning	Ordf. Kerstin Nygren, 018-140863, Hjalmar Brantingsgatan 12, 753 27 Uppsala Ragnar Andersson, 018-370343 och Bernt Karlsson, 018-425653

År 2001 är medlemsavgiften 100 kr för privatpersoner, 125 kr för familjer och 150 kr för organisationer. Avgiften sätts in på föreningens postgiro 81 82 34 - 7 eller betalas vid en förenings sammankomst.

Besök Riksidrottsmuseet på Internet med mycket idrottshistoriskt

<http://www2.svenskidrott.se/riksidrottsmuseet/>

och UIHF:s hemsida: <http://www2.svenskidrott.se/riksidrottsmuseet/historik/UIHF.htm>

Observera att dessa adresser är nya!

Heldag på Åland

UIHF inbjuder till resa österut söndagen den 27 maj 2001

Samling i Grisslehamn kl. 09.30, OBS fri parkering. Kom i tid!
Återkomst kl. 19.30.

Pris: 250 kronor per person efter subventionering av UIHF.

I priset ingår: Båtresa + reserverad buss på Åland + måltid (middag) på båten under hemresan (**ej dryck**).

Program:

Besök på Ålands Idrottsdistrikt.

Buss till Kastelholms slott, guidad tur på slottet, Bo Jonson-Grips mäktiga borg från 1300-talet (fängelsemuseum, snigeluppfödning, friluftsmuseum m.m.)

Förtäring på intilliggande Jan Karlsgården. **OBS! Ingår ej i priset för resan!** (Ev. besök på Bomarsunds fästningsruiner – om tiden tillåter.)

Åter till Eckerö och besök i den stora nybyggda inomhushallen varom UEFA:s president Lennart Johansson vid invigningen 2000 sade "Eckeröhallen är det bästa jag någonsin sett"!

Gemensam måltid intas under hemresan kl. 18.30 i konferensrummet på båten. Förrätt och varmrätt m.m. (skaldjur och fisk) Dryck ingår ej i resans pris.

Eftersom Åland står utanför EU meddelas att man har extra låga priser i taxfree. Övriga överraskning kan också förekomma.

Välkomna till några timmar på soldäck!

Även medlemmar i andra föreningar och andra intresserade inbjuds att delta i mån av plats på bussen.

Anmälningar snarast och senast den 13 maj till någon av

Inga Löwdin 018-537874

Göte Persson 0176-12140

Jan Andersson 018-358167

Meddela önskemål om specialkost.

Information om resan kommer också på <http://www2.svenskidrott.se/riksidrottsmuseum/> under kalendarium.

Information om Kastelholm och Bomarsund – för den som vill läsa på i förväg:

<http://www.atc.aland.fi/~museum/kastelholm/index.html>